

вотни: една луна и един лъв.

/Влизат Лъвът и Луната./

ЛЪВЪТ. -

Госпожи, вашите сърца, които
прел малките мишлета плахо трепват,
навярно ще премрат от страх, когато
наблизо чуят лъвът да рикае.
Но запомнете, че не съм аз лъв,
нито лъвица. - Казвам се Чивия,
столар съм; ако бях дошъл
при вас жив лъв - животът ми не щеше
да бъде в безопасност тук.

ТЕЗЕЙ. -

Много кротко и добросъвестно животно.

ДЕМЕТРИЙ. -

Най-доброто, господарю, което съм виждал.

ЛИЗАНДЪР. -

Тоя лъв има мъжеството на истинска лисица.

ТЕЗЕЙ. -

Уверен съм, че разумът му не може да надвие мъже-
ството му, както гъската не може да отвлече; но
да чуем какво ще ни каже луната.

ЛУНАТА. -

Фенарът ми представя виторога луна.

ДЕМЕТРИЙ. -

Би трябвало да постави рогата на челото си.

ТЕЗЕЙ. -

Но той не представя нова луна - и рогата му се гу-
бят по повърхнината на пълната луна. ^{11.}

~~Влизат~~ /Влиза Тисбе./

ТИСБЕ. -

При гроба на Нини съм. - Де е той?

ЛЪВЪТ /рикае/. - О!

/Тисбе избягва./

ДЕМЕТРИЙ. -

Чудесно резех, Лъв.

ТЕЗЕЙ. -

Чудесно бягах, Тисбе.

ИПОЛИТА. -

Чудесно светих, Луна! - Луната наистина свети мно-
го мило.

/Лъвът разкъсва мантията на

Тисбе - и избягва./